

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Mundi Adolescentia. Milites.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

No: 1

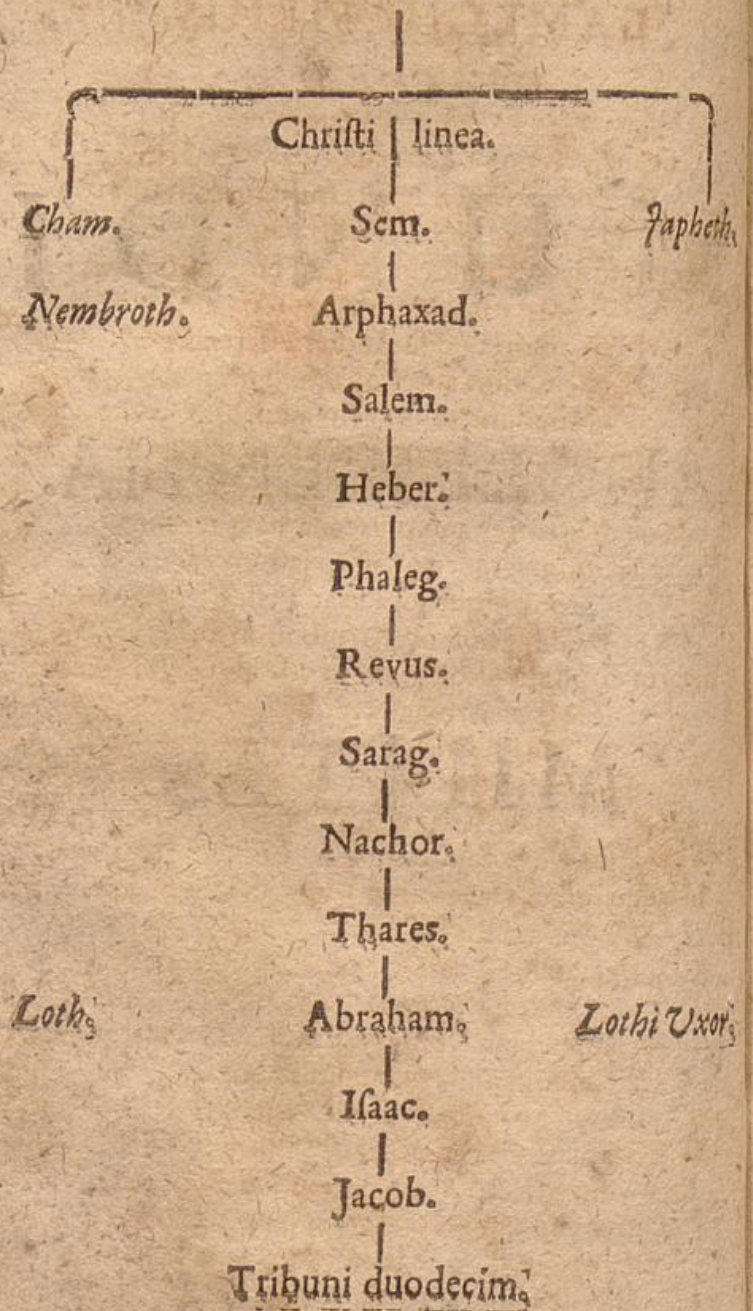
MUNDI

ADOLESCENTIA.

MILITES.

DI

N O E S
LAMECHI FILIUS.

N O E S
LAMECHI FILIUS.

ANATHEMA.

Aedesum, Viator,
 Quam cernis Tholo suspensam Trabem
 Votivum invictæ Navis frustulum est;
 Quæ nec velo acta, nec remige.
 Semel omnes Mortales in Orbem novum trajecit,
 Miraris? Majora audies.
 Mali amores bonos mores infecerant,
 Ætatem vitii antevertent homines,
 Nondum adulti, jam adulteri.
 Argumentum deformitatis erat pudicitia,
 Non pudicitia deformitas.
 Non diligenti manu mittenda erant fulmina,
 Quacumque caderent, in scelestum casura.
 Eo denique sorduerat Tellus,
 Ut dilui non posset, nisi diluvio.
 Unus in corrupto seculo integer esse ausus est Noes,
 Ut scias, magna inter Vitia
 Magnæ locum esse Virtuti.
 Hic frustra auditus vindictæ Præco,
 Malè feriatos diu terruit,
 Serò supplices futuros in supplicio tam fero,
 Itaq; desperatâ Cæterorum salute, consuluit suâ.
 Nam Protosabro Numine,
 Ut inexcitabile Undarum obsidium eluctarerur,
 Arcam pro Arce molitur.
 Ibi sanctâ cum Coniuge, Liberis, Nuribus,
 Novus at navus abditur Nauta.
 Vide quam mala fuerint tempora;
 Totam Orbis pietatem trabs una sustinuit.
 Ibi divino delectu Animantium vivarium fecit.
 Ut reliquæ cum Hominibus perirent Fera,
 In quarum ingenia transierant Homines,
 Incresecunt undecunque ferales Undæ.
 Desquunt, superfluunt, circumfluunt,

Ut Orci mancipia plectant, maria emancipantur;
 Ut pereant homines, tabescunt nubes;
 Ut terras obruat, Cœlum ruit.
 Solibentur cum Gregibus Populi;
 Rorantur cum populis Urbes,
 Interit cum Urbibus Orbis.
 Ne quid ibultum vivat, aquæ plectuntur quæ plectuntur;
 Nam Maria ipsa in diluvio pereunt,
 Dum sua nomina amittunt.
 Quale spectaculum, si superfuissent spectatores?
 Sola hæc indomitum Oceanum insedit Machina,
 Alterius Orbis spem claudens.
 Lusit annuo in naufragio centenaria navis,
 Unica in malo salus:
 Donec, quæ omnia merferat, emerfit terra;
 Et suffocatis flagitiis Orbis respinavit.
 Itaque speculatrice Columbâ, pacis internunciâ;
 Omnium hominum Portitor Noes
 In Orbem alium descendit.
 Prodiere abdita illa meliorum gentium exemplaria,
 Fera ipsæ, humano ex contubernio minus fera,
 Suis saltibus reddita;
 Tum ex Arcâ ad Aram procedens,
 Verus Dencalion,
 Ætatis primæ, posttemus, secundæ primus
 Victimæ pro naulo solvit:
 „ Et hoc Ratis residuum pro Anathemate suspendit,
 „ Disce Viator: immersibilis est vera virtus:
 „ Medio in Ponto Portum inveniet.

CHAM
 NOE FILIUS,
 DIRÆ.

Vovco te tuis manibus,
 Navare mancipium Chame,
 Cui provida Fata,
 Calidum nomen pro stygmate inussere.
 Quid enim Chamj vocabulum, nisi ardor impurus?

Apage in Arcam illam, dignior Ferarum conviva,
 Quanquam foedior nulla Bellua
 Ex natante illo stabulo prodiit.
 Nam illæ inclusæ castimoniam servarunt,
 Tu ipso in Salo salax,
 Vel in Area solutus,
 Sanctissimam illam salutis onerariam
 Lascivo concubitu polluisti,
 Nec sola hæc tua probra.
 Primam Vindemiam dedicaverat Noes;
 Ut tristem aquarum memoriam vino restingeret.
 At indoctus adhuc lymphætæm Bacchum mulcere lymphis
 Qui de Oceano siccus merferat,
 Fecit in cratere naufragium,
 Robustior quippe vini vis,
 Effœtum senem prostravit, quidavitque.
 Parum fuit nudasse?
 Nisi proditorum pudor, pudoris proditor Chame,
 Ad paterna ludibria Germanos convocasses.
 Tu igitur damnosior, an Bacchus?
 Ille Patrem spoliat, ut spoliatum ostentas:
 Uterque ingratus auctori.
 Furia te omnes insolentissime Puer,
 Nova purgati Orbis macula;
 Et unicum Patris malefactum,
 Merito illa derides, quæ te genuerunt:
 Hoc ipso turpia, quia genuere tam turpem.
 Utinam oculis caruisses, aut linguâ,
 Nunc verendæ nuditatis in verecundus spectator, ac præco:
 Dum tegenda & tacenda, nec regis nec ræces,
 Nemo te protegat, de te nemo taceat,
 Vereri incipies, quem desinis revereri.
 Ibis impacto Genitoris anathemate,
 Nudum & ebrium Germanis ergastulum,
 Voto eodem Filios gignes, sed ebrios;
 Nepotes habebis, sed nudandos.
 Nam Palestina & Assyria purpura exuti,
 Fabulam dabunt quam vides.
 Quin foedo eodem semini progeniti Æthiopes,
 Impurissimi ardoris tui afflicti fumo.

Mores tuos de suo colore testabuntur,
 Nec in Parentis arcanis tua stabit curiositas,
 Nam praestigiōsus Inferorum scrutator,
 Barbaro Nomine Zoroaster,
 Magicas pestes Orco evocabis:
 In Orcum revocandus:
 Ex Unda servatus ad flammās.
 Dedisce, Viator, mala culpāre Tempora.
 Semper sibi Orbis constitit.
 Ter si diluvio mergatur,
 Ter emerget impurior.
 „Vitia erunt donec Homines,

NEMBROTH CHAMI NEPOS.

DIGRESSIO.

Aliquid extra orbitam
 De Nembrotho leges, Viator.
 Ne malis artibus partum pereat Nomen.
 Magna etiam infamiae debetur aeternitas.
 Hic inter inhumanos immanis,
 Tam corporis, quam scelerum mole Terram oneravit.
 membra leges excessere, ut animum caperent ex legem,
 Impotens igitur sui quod nimium posset,
 Virtutem violentia violavit?
 Et Assyriae sceptrum extorsit, ut torqueret Assyrios,
 Itaque non mirere amissum Imperio impio commissum:
 minimum est Homines vincere nisi Deum laceſſat.
 Nam primus Idololatra, & Idolum,
 Divinos sibi honores asseruit.
 Debuerat ipse Arae admoveri, non ipsi Ara.
 At vulgo in adulationem pronus,
 Belus Lupiter dicitur, verius deinde Beelzebub.
 Levi discrimine, Tyrannus colatur, an Dæmon.
 Hinc leve nomen uas sistat, marmoris alligat.
 Nam cruentis gladiis in scalpella versis,
 suam lapidibus effigiem primus tradidit.
 Hærente natura inter imaginem & exemplar,

Nisi quod mutuatis officiis,
 Ipse lapidi imaginem, lapis ipse durtiam commodavit.
 Et imaginis imago fuit.
 Improspere videbantur hæc scelera, si perirent.
 Ergo Turrim meditatur,
 Quæ ultra diluvii metum ac mundi metam,
 Trophæa cum sideribus misceat.
 Ed crevit impietas, ut condenda Sola nomina ostendat Soli
 Et peccare jam pudeat, nisi peccet in Cælo.
 Grandescit suis authoribus similis machina;
 Gigantum Turris, ac Turrium Gigas:
 Quam insistere sperat, contra fulmina fulminaturus.
 Sed ignavè superbus Artifex,
 Dum fluminum vires pavet, ad fulminum sedes accedit,
 Et patientiorem scopum exhibente magnitudine,
 Vindictæ occurrit quam fugit.
 Confusis igitur linguis,
 Ut cresceret Moles obstitit Cælum,
 Ut decrederet instiuit Euphrates.
 Vertitur ab imo compacta scopulis Babylon,
 Non solidum opus, quia stolidum;
 Vani nominis fulcrum, non vanum nomen.
 Uno prodigiosa miraculo, quod ruente Turri infamia stetit,
 Hoc te volebam parumper digredi: ad Christi Proavos redi.

SEM & JAPHET

NOE FILII.

STATUÆ.

Effinge mihi, divine Phidia,
 Ingenuos Juvenes duos.
 Qui collectum humeris palliolum
 In nudum Patrem averso vultu rejiciant,
 Ex uno gemini spirent lapide.
 Ut cognatæ materiæ, nexus unanimes fateatur, ac Fratres,
 Tam religiosum par Fratrum.
 Nec Argi ostendent, nec Athenæ,
 Nivea Paros materiam dabit:

Ut

Ut notus marmoris nitor, nitoris arcani sic nota,
 Pudibundus volo, & attonitos.
 Vis tales fingere? lapideos finge.
 Nam magni pudoris antesignanus est pallor, stuporis niger,
 Capitalibus verò literis hoc adjice Lemma,
     Piis Fratribus,
     Semo & Iapheto
     Paterna fama tutelaribus.
 Quod Parentis nuditatem profanis oculis verberatam,
 Honesto pallii oppositu sanctissime protegerint:
     Et infami derisore objurgato,
     Infamiam sui seculi deleverint:
     Ac per suos etiam Nepotes,
     Impuris Chami Nepotibus,
 Transcripta impudentia multam irrogaverint:
     Ob eamque rem numerati,
 Pro injecta veste regiam Chlamydem receperint:
     Quot Filios tot Reges.
     Orbis universi Regionibus distribuerint.
     Alter Hebraorum, Romanorum alter parens.
 Hebraica Romanaq; Ecclesia Protoparentes extiterint:
     Humani demum Generis Servatorem
     Progenuerit alter, alter coluerit.
     Terrarum Orbis universus,
 Prospera Pietatis Imagine in exemplum data,
     Lubens gratusque gratulatur.

ARPHAXAD

SEMI Filius,
 SALEM Aiphaxadi Filius,
 HEBER Salemi Filius,
 PHALEG Heberi Filius,
 REVUS Phalegi Filius,
 SARAG Revi Filius,
 NACHOR Saregi Filius,
 THARES Nachoris Filius,

CA.

CATALOGUS.

Quidquid sexcenti soles dedere Sanctum,
Catalogus hic dabit :

Reliqua devoravit oblivio.

Servati debuerant germina. Servatorem germinatura,

Hæc illa renovati Orbis innocentia

In Arphaxado, Salemo atque Hebero ;

Qui suos sibi montes pro meta positos rati.

Tamdiu curis, quamdiu curiositate vocarunt,

Itraque suorum litorum cunabulis appositi.

Ubi nascebantur, crescebant ;

Ubi crescebant, denascebantur.

Hoc beneficio diluvium profuit,

Quod erectis montibus, ambitionem circumsepsit.

Sed nimirum bonis stirpibus agnoscuntur stolones.

Creverunt Chamitarum corpora animis majora,

, Nam pessima statim adolescunt.

Crevit proinde spatii necessitas, & imperii fames ;

Finitimique vocabuli autoritate,

Jus & vis pro eodem accepta.

Tunc orti legislatores cum mortuæ leges :

Tunc scripta Jura cum proscripta Justitia.

Hinc nata militaris disciplina-Ars moriendi.

Eoque insolentiæ ventum.

Ut gloriosus haberetur Cælum aggredi, quam mereri,

Ac Deum adoriri, quam adorare.

Obstitit Numen audacibus cœpris,

Faceto & insigni commento :

Dum patriam Hominum vocem.

In ignota comminuit idiomata.

Tyrannidis ministra lingua est :

Hanc Deus multavit cum mutavit.

Solvitur enim mala Respublica, cum dividitur.

Profuit hoc tamen Orbi supplicium :

Dum enim repente Barbari,

Inter tot linguas viderentur elingues,

Inutili jam convictu,

In hospitem hac illac quæsitur hospitium.

Distributa sunt igitur cœlitus exilia quæ colerentur.

Qua necessitate

Naves, mobilia Mortis domicilia, compactæ.

Hinc

Hinc Maria Monstris, Sylvæ Feris erepta.
 Denique unâ ex Chaldæa
 In Regiones omnes traductæ Colonia;
 Et animatus est Orbis.
 Solus Heberus Hebræorum Pater, & Isagogus
 Patrium solum, vocemque retinuit;
 Et in pectoris sacrario;
 Natale idioma, ut diviniis Oracula conservavit,
 Natus Hebero Phaleg:
 Cujus nomine linguarum divisio memoriæ consignata
 Succreverunt Revus, Sarag, Nachor & Thares,
 Quorum laudes sicut Mofes,
 Ne Magni Abrahami laudibus obstreperent,
 Itaq; de Abrahamo ut loquamur,
 Cæteri fileantur.

ABRAHAMUS
 THARÆ FILIUS.
 NARRATIO.

Abrahami gesta narro; Viator audi.
 Hic in Chaldæa natus,
 Cum inter Siderum cultores, Auctorem Siderum coloris
 Patrium Cælum amittere maluit quam adorare.
 Profugus igitur & palabundus,
 Ut famem averteret, propè famam evertit,
 Nam Conjugis species Abramo periculo fuerat,
 Nisi Abrami solertia Conjugi saluti fuisset.
 „ Usq; adeo mala sarcina est pulchritudo.
 Eò igitur profugiens, unde profugerat;
 Ex Ægypto in Cananidem redux,
 Aram posuit, quietis arham.
 Lothum habuit Fratris Filium;
 Cui, permixtis divitiis, commercia nexuit.
 „ Societate crescunt opes; sed opibus decrevit societas,
 Crevere cum prædiis famuli, cum famulis rixæ.
 Nec geminum solium, unum capiebat solum.
 Idq; cum affinitas consinium non pateretur,

Terram

Terram partire maluerunt quam corda;
 Sed hæc humanarum rerum necessitas;
 Sociata augeri, aucta dividi, divisa petire.
 Ergo amœnissimam Pentapoleos regionem
 Tyranni quatuor populantes
 Lothum abducunt.

Perierat Loth, nisi Patrum habuisset,
 Qui Servis trecentis sub vexillum collectis,
 Tot Hostias, quod hostes jugulavit.
 Quis jam trecentos narret Lacones,
 Qui non se numerant, sed æstimant?

Plus egerè Abrahamo Duce totidem vernæ:
 Unam illi repressere aciem, hi quatuor oppressere.
 Adèdè facile militant, qui Deum habent commilitonem.
 Sic inter Mortales Abram stetit, sed mortalis.
 Infelix erat felicitas, qui non habebat hæredem.

Nam, unâ Nominis illecebrâ,
 Abramus erat, non Abramus:
 Pater videlicet, sine prole.

Erögare illi omnia voluit Deus,
 Ut aliquid esset quo Deum rogaret,
 Rogando, Ismaelem orbitatis solatium ex Ancillâ suscepit.
 Sed nondum satis.

Invidiosa erat Conjugis sterilitati Ancillæ fœcunditas:
 Liberis egebat tanta fortuna, non libertis.
 Itaq; ut nihil jam à Naturâ desideraret,
 Nihilque naturæ deberet,

Rogando, de sterili Conjuge Isaacum suscepit.
 Sed caro emit tam carum pignus:
 Ipsum quippè senectæ gaudium,
 Suâ juberet dexterâ jugulare.
 Lucroso nimirum periculo.

Nam pro sobole oblata stellarum numerum æquaturus.
 Ex Abramo fit Abrahamus.
 Ex inani Patre, multorum Pater.
 Quæris quam magnus fuerit?
 E sinu metire.

Omnes probos gremio excipit.
 Exceptos omnes, Beatus facis.

LOTH

L O T H
 ABRAHÆ FRATRIS FILIUS.
 TOPOGRAPHIA.

Sulphurea, Viator, quam cernis Lacuna, Pentapolis fuit,
 Quinque olim Regibus beata sedes,
 Nunc fumosum famosi Cupidinis bustum, suas faces ex-

perti,
 Inversis hujus ignibus resolutæ nubes
 Imbras in flammis vertunt.

Ut contra Naturam lascivum non dubites,
 Naturæ legibus ira pervertis.

Nam contra naturæ inimicos, inimicæ fœderantur Naturæ,
 Ignis & Imber.

Sic stendos inter lusus,
 Ignæ procellæ afflati Cives omnes,
 Præposterè arserunt ut amarunt.

Immo, geminato miraculo,
 Ignis ex aquâ fluxit, mox aqua ex igne.

Ambustam quippe Regionis faciem
 Pigrum delevit Mare; vero nomine mortuum,
 Cocyto simile, unde orra Venus.

Ita profanæ Urbe post incendium naufragæ,
 A Vulcano mortem, a Neptuno tumulum habuere.
 De More :

Nam Cupidinis flammis lachrymarum sequantur undæ,
 Nulla igitur hic Ceres, nec Cereris Comes.

Cassæ tantum fruges :

Et poma præstigiolo colore blanda,
 „ In exemplum voluptatis, quæ foris nitida
 „ In pœnitendum mox cinerem vanescit.

Lætiior illa Insula, Lothi sedes ac Domus fuit.
 Qui solus æruginoso seculo purus, igne non eguit;
 Solusque incendio superstit.

Hunc suavi cum Uxore, ac gnatis duabus,
 Angeli de Hospitio grati, vindicavere.

Lege data ne Patriam à tergo respicerent.

„ Adeo

A deo divina iudicia humanis oculis interdiciunt :
 Vel averſa Venus miſerationem demereretur.
 At fœminæ illiciuntur vetando : augeat voluptatem pe-
 riculo,
 Hæc, clivo in iſto reſtitans, dum ſe vertit, in lapidem verti-
 tur falſum,
 Digna figillaria quæ in ſulſis mittantur,
 Hoc in monte abſtruſus reſpiraverat Loth :
 Filiarum comitatu Uxoris jacturam leniente,
 Sat felix quod cariora flammis exemerat :
 Neſcius heu puellarum ſinu pejora incendia foveri,
 Quæ diu clauſa ruinam faciunt,
 Hæ ſe vitorum generi ſuperſtites rata,
 Virginitatis tædio, maternam thalamum ſcandunt,
 Nimirum feſtivæ hilaritatis ſpecie Genium ſoluturæ,
 Pleniores calices Patri propinaverant,
 Ut Veneti lenocinaretur Bacchus & ignis in igne fureret.
 Hinc nefandæ Bacchantes, ebrii Genitoris implexæ ample-
 Fœdis Liberalibus, fœdiora miſcent Floralia, (xibus,
 Oh, poſt illum Salem ; adhuc fatuæ Sorores ?
 Debuerant Matri conformari :
 Quæ niſi eſſet ſtatua, nunc fieter.
 Verum eſt quod ajunt, lethalem floribus vitem,
 Cum Virgineos necuerit flores,
 Infelix Genitor ; cui flammæ ſervatus ?
 Ignem fugit, & ſecum tulit in dolio,
 Felix tamen, quod gemina inter ſupra caſtiſſimus,
 Salva honeſtate filias fecit Matres.
 Nam clandestino Vini philtro obſtupefactus,
 Baccho, Nocte, Somno, ter cæcus,
 Inceſtum furantes Filias non ſenſit.
 Ut non abſurdè afferatur Somnus Paſiphææ Maritus,
 Cum & inceſtificus eſſe poſſit.
 Licet hoc etiam miraculis adnumerare.
 Carneam ſtatuum, dormiendo gignentem,
 Ergo utraq; concepit rivalis Soror,
 Et utraq; ſuum peperit fratrem :
 Quorum alter Moabitis, alter Ammonitis nomen fecit,
 Olim Iſacidis infeſtum genus,
 Quale tali thalamo ingignitur,

Perge

Perge Viator.
Citra fabulam tres fabulas tenes,
Phaetonta, Nioben, Myrtham.

L O T H I

UXOR.

METAMORPHOSIS.

Quam stupes muliebrem Statuam
Tanto artificio fictam,
Artifice caruit.
Genita fuit, & sine scalpello sculpta.
Et, quod impensius mirere,
Olim spirabilis, & loquuta.
Brevi, Fœmina fuit.
Dicerem, est;
Nisi prodigium videretur,
Fœminam esse, & tacere.
Gorgonium vidisse illam putas?
Aut Ciconum fontem bibisse?
Erras: Se ipsa finxit.
Nam contra Divinum præscriptum
Dum Patriam spectat, se amisit.
Sola igitur Mortaliuni, nec Imaginis egens, nec Sepulchri
Ipsa sua stupiditatis Imago.
In semitâ hæret.
Et in suâ Statuâ tumulatur.
Licet igitur intra Meramorphoses numerare
Fœminam ex verâ fictam,
Nam quid in fœminis videas, nisi fictum?
Itaque mentiri solita, seipsam mentitur.
Mortua Vivam simulat, vel viva mortuam.
Magis mirere,
Quod insulsa, falsum migravit in lapidem:
In falsæ mortuæ, quo viva carebat,

22 Sic solent foeminae : sapiunt cum pereunt.
Ah fuge hunc salem, si lapis, Viator.

ISAAC
ABRAHÆ FILIUS,
TRAGOEDIA.

Adeste Cives.

In Monte Moriah Tragedia dabitur.

Cui nihil simile dedere Athenæ.

Idomenæus, & Agamemnon fabulæ sunt :

Et si confero, mihi frigent.

Protasin ager Numinis Interuncius ;

Qui Isaacum Patriâ jubebit dexterâ immolari.

Distrahetur infelix Pater inter filii vel fidei jacturam ;

Aut incredulus futurus, aut crudelis,

Atque ut totas ærumpas secum traçtet,

Ad ignotam procul Aram peregrinabitur,

Ut singula per vestigia gladium patans,

Locum omnem horreat, dum locum ignorat :

Toties enectus antequam necet.

Epitasin ager Isaacus ;

Spes Patris, ac timor : Cœli munus & muneris pretium ;

Tot victimis à Parte expetitus, nunc Patris victima.

Quem Deus foeneratus est Puerum, ut repeteret Virum.

Uterq; procedet suorum mysteriorum Sactifet :

Hic lingua gestans, quibus mardeat,

Ille facem, quam posteritati subiciat.

Nam totius Populi Caput de capite periclitatur.

Jam ad mœstam catastasim venietur.

Hanc uterq; pessolver ;

Dum Arâ positâ, compositâ strue,

Disceat puer ad se pertinere illum gladium.

Ambigeres, flebilior ne Sacerdos, an Victima sit,

Nisi quod mollius est amanti,

Mortem impetrare, quam imperare,

C 2

Jama

Jam in ore primo stat Anima:
 Jam gladium alter, alter jugulum nudat.
 Præter id quod Mortis acerbiter adimit, Mors ipsa,
 Sed catastasis horrorem læta excipit catastrophe:
 Dum momento eodem,
 Imperium Deus, ferrum Genitor revocabit.
 Itaq; ad fortunatum Rebeckæ connubium servatum Pueri
 Fœdus Aries pro succedanea Victimâ Aram imbuet.
 „ De more Numinis, qui bonis minatur, malos perimit
 sic Isaacus iterum natus, Abrahamus iterum Pater,
 Uterq; Actor, corollam ferent.
 Agetur Tragœdia ludis verè Olympicis.
 Modos facient Cœlestes Chori.
 Spectante Cœlo, Arctore Homine, Authore Deo.
 Qui veræ cædis progymnasma, fictâ in cæde meditatus.
 Eodem in Monte Eilium isulando, Tragœdiam explebit.

J A C O B

ISAACI FILIUS.

M O N I T A

Habes, Viator,
 Tot in Jacobo documenta, quot gesta,
 Hic in sterili conjugio divinitus impetratur.
 „ Disce per vota quarere quod optas.
 Nam magnum aliquid ponigit Cœlum, cum Æstitit,
 Jam in gemino tumente fœtu, Jacob optimus,
 Esau pessimus,
 Felicissimam simul, & miserimam fecere Matrem.
 Disce quam finitimum Virtuti sit Vitium.
 Cum Mali Bonis agnoscantur.
 Sed ô prodigia! Rixantur Pueri antequam prodeant;
 Et gladiatoria Palæstra uterus est.
 Tumulus esse poterat, si magna odia possent latere.
 Disce quàm prematurè se prodant pupillorum ingenia.
 Ergo ex pellibus in aciem descendunt: ex utero in Orbem
 At primas obtinuit Esau, hærente ad calcem Jacobo,
 Disce commune rerum fatum,

Ut dignitates indigni rapiant, non servaturi.

Vagus enim venator Esau, rabidâ instinctus fame,
Flatulenta edulia Sacerdotio paciscens,
Fit ex Domino Verna.

Disce quam stolidâ sit improbitas.

Nam inritus suamet arte venalis venator,
Cum ad escam involat, libertatem amittit.

Conspiravit in Jacobi gloriam
Matris acumen, & Patris cœcitas:

Dum pius impio similis,

Paternæ dexterae subrepens, primatum subripit.

Et Esau capitur dum Feras capit.

Disce sua jura ingenio promoverè:

Humanius enim mentis acie vincimus, quam Ferri.

Jam Fratris iras ut fugiat Jacob, patriam fugit.

Et sollicitudines per sollicitudines mulcens,

Exitium declinat exilio.

Disce quàm arduum sit Fratres componere, nisi dividas.

Magnus ex odio Jacobi labor, major ex amore,

Rachelis conjugium,

Unam videlicet servitutem septenni servitute mercatur.

Disce amoris nequitiam; qui Sapientes dementat,

Imposuit Jacobo Labanus,

Dum pro pulcherrima, lippam susposuit,

Bis igitur ut nubat, bis servit:

Et liberos ut acquirat, libertatem amittit.

Disce quid arvaro fidas, si sanguinem sudoribus vendis.

Sed opportuna Soceri importunitas Genero fuit.

Nam sterilem invenit pulcrâ, deformem frugi.

Disce humanarum rerum vices.

Spem fallit species, utilia sunt quæ spernuntur.

Infelix igitur Rachel ut prolem pariat, vota concipit:

Felix nisi litasset.

Nam Animam simul, ac Benjaminum enixa,

Vitam amisit, cum dedit.

Disce quàm nostra nos prodeat Cupiditas:

Perierat nisi pateret: periit, quia peperit.

Jam Natorum ac Pecudum Gregibus auctus Jacob,

Soceri auget invidiam.

C 3

Disce

Disce quàm magnum sit infortunium magna fortuna,
At malum malo mutatur,

Dum à Socero lapsus, in Fratrem relabitur,
Sed inter furem ac furentem medius,
Illum dolis vincit, hunc donis.

Disce quàm secura munimenta sint munera,

Nam ferro invictos, auro vinces,
Ultima restabant tentamenta Virtutis
Soceri astu, Fratris æstu inconcussus,
Natorum flagitiis concutitur:
Cruento Josephi spolio deceprus,
Fictam cædem veris lachrymis luit.

Disce, multiplici ex connubio plus doloris quàm solatii progigni
Rediit tandem felicitas sera, sed serua.

Lata enim ac tragica agnitione,
Dum Benjaminum reperit, Josephum reperit,
Itaque inter Filios duodecim, oscula, & animos dividens,
Ingenti felicitati succubuit.

Disce Virtutis leges, Viator;
„ Verè ut gaudeas, diu lugendum.

TRIBUNI XII.

JACOBI FILII,

SOMNIUM,

Suavis futurorum interpret Somnus,
Vel Iosepho ad Cælum raptò,
Vel Cælo ad Iosephum delato,
Talibus Oraculis puerile pectus implevit.

Huc nobis Infans.

Significum illum Orbem, Phæbi Phæbesq; curiculū vide
Ubi Astra duodecim tempestates alternant,
Vestrae familiæ vides Emblema,

Hic Signorum Princeps, ac vernæ fœcūditatis antistes. *Arctus*
Te tibi ostendit,

Cui Primigeniorum dignitatem
Natura negatam Virtus dabit.

Cum ex famulo Princeps.

Ægyptum ditabis, ab Ægypto ditabere.

At ille torosus, & aratro sacer *Bos*,

Issachar est:

Qui oneris quam honoris patientior,

Vectura vectitans, jure perferet jugum.

Jam *Geminorum* Fratrura nodus Benjaminino astruit.

Vero Philadelphiae exemplo.

Unico tecum animo, quia ab unico utero.

Jam verò sub æstuosum Tropici limitem

Refugus latibulans *Cancer*,

Nephtalis est à recto retrogradus.

Nec servile ingenium mirere, de Servâ natum!

Cernis subinde jubatum radiis *Leonem*,

Magnanimum, victor, strenuum caput?

Hæ Judæ dotes;

Quinomen Genti, sceptrum Regibus, Messiaæ natales dabit.

Virginem verò,

Solivagum, severum, sed castum Sydus,

Ad Levim referas.

Quem pudicitiaæ amor ultorem libidinis faciet.

Ac Tribu soloq; dimotum, aris Temploq; admovebit.

Davum æquissimum Judicem; *Libra* prælagit:

Quæ noctem diemque, hoc est pœnas & præmia,

Pari lance suspendit.

Cernis ne *Scorpionem* illum truculenter blandum,

Ore innocenti, nocente cauda?

Simonis perfidiam notat;

Qui vel suo proditor nomini

Paci verba, dexterae telum aptans.

Credulo Sichem, citius jugulato quam jugato;

Nuptialem ipsam facem supponet.

Nec melius ex *Centauro* prælagium:

Hinc humana specie, inde equina lascivia biformis,

Rubeno respondet.

Tantæ humanitatis, ut tuo funere pollui nolit:

Tantæ lasciviae, ut Patris thalamos ultrò polluat:

Æquè pius dum Fratres servat,

Ac impius dum Fratres gignit.

Pari igitur præmio pœnaque dignus,
 Primogenitus nascitur, Primogenita amittet.
 Euge, fœdissimum *Capricorum* cum Gado confetas,
 Deformes, sed uniformes.

Nam Martus ille ac Maris turbator,
 Campos cædibus, freta tempestatibus asperat.
 Hic Sociorum quietem movebit:
 Ditiones seditionibus agitabit.

Contra verò,
 Regius hic minister *Aquarius*, Azeri schema est:
 Qui de gregali ad Regalem sedem vocatus,
 Regum Animos tractabit, iras mulcebit.
Fisces demum, lubricæ Maris animæ,
 Zabulon's sortem pingunt,
 Qui pisculentam sortibus oram,
 Divitias ac delicias comparabit,
 Hæc vestræ fortuna Domus;
 Cœli filia, Cœlo nixa, cum Cœlo duratura,
 Quid enim Cœlum, nisi mysteriorum Pictura:
 Hæc vaticinatus Sopor, evanuit.
 At experrectus Ioseph,
 Suo Somno Fratres fecit insomnes.

